„დინამო“ (თბილისი) – „ლოკომოტივი“ (მოსკოვი) 1:1

თბილისი. ვ. ი. ლენინის სახელობის „დინამოს“ სტადიონი. 18 მარტი.

„დინამო“: გაბელია, კეტაშვილი, ცხადაძე, ჭედია, თეთრაძე, თედეევი, გ. ჯიშკარიანი, ფანცულაია, ცაავა, კაჭარავა (გოგიჩაიშვილი, 70), ქეცბაია.

„ლოკომოტივი“: ბიჯიევი, გოლოვნია, გორლუკოვიჩი, სოლოვცოვი, კალაიჩევი, გორკოვი, ატაულინი, გლაკბეროვი, სუროვი, რუსიაევი, ჟიტკოვი.

მსაჯი ი. ტიმოშენკო (დონის როსტოვი).

გააფრთხილეს გორკოვი.

მეორე ტურის მატჩი მოსკოვის „ლოკომოტივთან“ უმაღლესი ლიგის ნებისმიერი გუნდისთვის ძალზე ძნელი იქნებოდა ბრძოლა საკავშირო ჩემპიონატის სტარტზე, თავისთავად, განსაკუთრებით დაძაბული და უშეღავათოა, მაგრამ ლოკომოტიველები ამ ტურში რომ საგანგებო მობილიზებით ითამაშებდნენ, ეს ცხადი იყო. პირველ ტურში მათ ნამდვილი სკანდალური მატჩი წააგებს დონეცკში. იმ დღეს მოსკოველებს ფრიად რთულ პირობებში მოუხდათ ბრძოლა „შახტიორთან“. ბრძოლა ამ სიტყვის პირდაპირი მნიშვნელობით, როცა ორივე გუნდის 5 მოთამაშე გააფრთხილეს, მათ შორის ლოკომოტიველები გორლუკოვიჩი და კალაიჩევი. მატჩი „შახტიორთან“ რომ არაორდინალური იყო, ამას ნათლად მოწმობს ის შეფასებაც, რომელიც კიშინიოველ მსაჯს ა. გორინს დაუწერეს - „2“.

„ლოკომოტივს“, მას შემდეგ რაც იგი უმაღლეს ლიგას დაუბრუნდა, გარკვეული პრეტენზიები აქვს. ამის დამტკიცებას გუნდი ყოველ მატჩში ცდილობს. შეეცადა იგი თბილისშიც.

თამაშის დასაწყისში, პირველი 10 წუთის განმავლობაში, თბილისელებს სრული, უდავო უპირატესობა ჰქონდათ. „დინამოს“ თავდამსხმელები და ნახევარმცველებიც გამუდმებით მეტოქის ნახევარზე იბრძოდნენ. შეტევა იყო სწრაფი, გამართული, ტემპიანი, იერიშებში ფეხბურთელთა დიდი ძალები მონაწილეობდნენ. მეკარე ბიჯიევს პირველ წუთებზე მძიმე სამუშაოს გადატანა მოუხდა. მეტოქის შემოტევის მოგერიებისას მას შეცდომებიც მოუვიდა და როცა მე-11 წუთზე თედეევმა ძლიერად დაარტყა, ბიჯიევმა ვერ შეაჩერა ბურთი და იგი ბადეში აღმოჩნდა - 1:0.

დასაწყისი „დინამოსთვის“ საუკეთესო გამოდგა. მთელი გუნდი საიერიშოდ იყო განწყობილი, მაგრამ „ლოკომოტივმა“ გაშვებული ბურთის შემდეგ მკვეთრად შეცვალა თამაშის ტაქტიკა. ჯერ ერთი, ფეხბურთელები გააქტიურდნენ და მჭიდროდ „აიყვანეს“ დინამოელი თავდამსხმელები, მერე კი სრული ძალით ამოქმედდა გუნდის მთავარი ძალა - გორლუკოვიჩი, კალიჩევი, ატაულინი, რუსიაევი. თბილისელთა პირვანდელი უპირატესობა თანდათან კლებულობდა. შუა ტაიმში კი ბრძოლა გათანაბრდა და უკვე სტუმრებს მიეცათ რამდენიმე მეტად სახიფათო კონტრიერიშის განვითარების საშუალება.

ერთ-ერთი კონტრიერიშისას, 30-ე წუთზე, „დინამოს“ მცველებმა ვერ შეაჩერეს გარღვევაზე სწრაფად გასული ჟიტკოვი. მან საჯარიმო მოედნის მარცხენა ფლანგიდან, საკმაოდ ახლო მანძილიდან დაარტყა და ბურთი თბილისელთა კარში აღმოჩნდა - 1:1.

დინამოელებმა შესვენებამდე ვეღარაფრით ვერ შეძლეს დაკარგული ინიციატივის დაბრუნება. ტაიმის ბოლომდე მინდორზე შესამჩნევი უპირატესობა არც ერთ მხარეს არ ჰქონია.

მეორე ტაიმში ძალთა ეს თანაფარდობა კიდევ უფრო ცხადი შეიქმნა. ორივე გუნდის ფეხბურთელები ბევრს მოძრაობდნენ, ბევრს ცდილობდნენ, ენერგიას არ აკლებდნენ, მაგრამ ამით თამაშში ბრძოლისუნარიანობა, ძალისმიერი მანევრები და აქტიურობა გაცილებით უფრო მეტად ჩანდა, ვიდრე თამაშის მაღალი კლასი. ამიტომაც სანახაობრივი თვალსაზრისით, სპორტულად მაღალი ხარისხით მატჩი იმდენად არ გამოირჩეოდა, რამდენადაც ბრძოლის სიმწვავით. გახშირდა დარღვევები, მოთამაშეები ხშირად ჯგუფდებოდნენ. შეტევის მთელი სიმძიმე ცენტრალურ ზონაში

ხორციელდებოდა. იშვიათი იყო კომბინაციები ღიად დარჩენილი მოთამაშეების გამოყენებით, დავის ხაზები შეერთებული ძალებით აშკარად სძლევდა თავდამსხმელთა ოსტატობას.

ამ ვითარებაში შორეული დარტყმებით რამდენიმეჯერ სცადა მიზნის მიღწევა თედეევმა, მაგრამ „ლოკომოტივის“ მეკარე ამ შემთხვევებში მოწოდების სიმაღლეზე აღმოჩნდა. სტუმრები კვლავ მინდვრის შუაგულში ამჯობინებდნენ თამაშს. წინა ხაზზე მათ არ ჰყავდათ სწრაფი თავდამსხმელი, რომელიც თავის თავზე აიღებდა ინიციატორის როლს.

მატჩის დასასრულს დინამოელებმა, თუმცა მცირე ხნით, მაგრამ მაინც კვლავ შეძლეს ტერიტორიული უპირატესობის მოპოვება. „ლოკომოტივის“ კართან საჯარიმო მოედანზე კვლავ დაძაბულობა იქმნებოდა, მაგრამ კარის აღების უშუალო მომენტები არ ჩანდა. საბოლოოდ, ფრე - მატჩის ლოგიკური შედეგია.

“ლელო” 19.03.1989